

Rob du Rieu leeft
in een tent in de
Zelhemse bossen

'De natuur brengt je terug naar de kern van je bestaan'

Camperen in een tent tijdens de zomervakantie, we kunnen er bijna allemaal over meepraten. Hartstikke leuk en gezellig, maar na verloop van tijd verlang je terug naar huis en ben je blij dat de tent de kofferbak in kan. Toch is er in de Achterhoek iemand die van een tent zijn woning heeft gemaakt. Ergens diep verscholen in het Zelhemse bos woont hij sinds oktober zonder stromend water, gas en elektriciteit. Maar waarom? Met die prangende vraag zochten wij hem op.

Tekst Richard Carmiggelt

Een riante woning verlaten, het grootste deel van je bezit verkopen en stoppen met werken. Rob du Rieu uit Vorden deed het ruim drie maanden geleden om de rust te vinden in de natuur en zich te onttrekken aan het hectische leven van alledag. 23 jaar lang had hij een grafisch ontwerp bureau en werkte voor grote profit en non-profit organisaties. "Ik was succesvol in mijn vak, maar op een gegeven moment herkende ik mezelf er niet meer in." Na een vakantie in een hutje op de hei, besloot hij ook zijn boerderij in Vorden waarwel te zeggen. "Ik voelde me er niet prettig meer en wilde weg. De vraag was alleen: hoe en waar wil ik dan wél wonen?"

Yurt

Een paar keer was hij op bezoek geweest bij een kennis die in een Mongoolse yurt woont, een goed geïsoleerde tent met een houten frame waarin de rondtrekkende volken op de steppen in centraal Azië wonen. "Een bijzondere manier van wonen die mij vrijwel direct aansprak. Al vrij snel wist ik dat zo'n yurt mijn nieuwe onderkomen zou worden." Wat er staat is een bed, een tafel met vier stoelen, wat spullen en een houtkachel annex fornuis waarmee de yurt wordt

verwärm. Het oogt gezellig en de jas kan uit, want de temperatuur binnen is aangenaam. "Dat is anders als ik 's ochtends wakker word of 's avonds thuiskom. Dan moet ik eerst één uur stoken voordat het warm is. Op dat soort momenten mis ik de luxe wel eens." Du Rieu's directie ongeveerd reageert wisselend op zijn avontuur. "Mijn dochter van 12 vindt het leuk en speelt hier graag in het bos. Mijn zoon van 14 en mijn vader vonden het maar niets. "Ik kom echt niet bij jou in die tent hoor", zei mijn zoon. Ik begrijp ook best dat het niet stoer is om zoiets tegen je vrienden op het schoolplein te vertellen."

'Eigenlijk leid ik een vrij normaal bestaan'

Bedrijfsleven

Wie denkt dat Du Rieu zich als een kluisenaar opsluit in zijn tent en zich afsluit van de buitenwereld, heeft het mis. "Eigenlijk leid ik een vrij normaal bestaan, alleen werk ik niet meer fulltime. Wat ik zoal doe op een dag? Ten eerste kost het me veel tijd om in mijn primaire levensbehoeften te voorzien. Stoken, eten koken, wassen: alles duurt langer als je geen stromend water, gas en elektriciteit hebt. Daarnaast ben ik bezig met een project waarbij ik mensen uit het bedrijfsleven via de intense stilte van het bos wil laten ontdekken wat ze nu echt willen. Ik noem het ontdekkingsreizen voor anderen. Ik merk dat er een groeiende behoefte naar is." Dat riekt naar een slimme marketingstunt. Ga leven in een tent in het bos, dan volgt de aandacht vanzelf. "Du Rieu lacht. "Geloof me: met die insteek ben ik deze uitdaging niet aangegaan. Door één te worden met de natuur denk je meer na over de zin van het bestaan. Het brengt je terug naar de kern, naar waar het werkelijk om draait in het leven. De trajecten die ik met mensen aanga, brengen mijzelf ook weer tot nieuwe inzichten. Daar haal ik mijn voldoening uit."

Tegenwerking

Toch is het voor Du Rieu niet gemakkelijk om op deze manier te leven. De gemeente ligt dwars en binnenkort moet hij het terrein hebben verlaten. Keert hij terug naar een normale woning of blijft hij zijn yurt trouw? "Met die vraag probeer ik me zo min mogelijk bezig te houden. Misschien ga ik tegen die tijd met de tent op een andere plek staan. Ik houd graag alle mogelijkheden open en zie wel wat er op mijn pad komt. Vooralsnog zit ik hier prima."

